

ἃ βερπατῇ ὀργήγορα, τῆς λένε πῶς κουνιέται
Πελοπν. (Κάμπος Λακων.)

Φῶτα καὶ χαμπηλότερα | νὰ πάου γληγορώτερα
Πελοπν. (Γορτυν.)

Ἀνθρώπο πέβει γλήγορι, τὸν Κωστανδῇ νὰ φέρη
Κῶς

Πάνω 'ς τὰ κῆμ-ματα πατῶ καὶ λάμνω σὰν τὸ ψάρι,
νὰ σέ 'νταμώσω γλήγορι, ἄλλος νὰ μὴ σέ πάρη

Κῶς (Πυλ.)

Ἄν εὐρῆς τ' ἀδερφάκι μου, γλήγορα νὰ τὸ φέρης
Μεγίστ.

Ὅρδόντα βρούσες τξ' ἂν δκιαβῶ, 'έγ κάθουμαι νὰ 'πνάσω,
γλήγορα μέσ' 'ς τ' ἀγκάλ-λια σου, λεγνῇ μου, γιὰ νὰ φτά-
σω ('πνάσω = ἀναπαυθῶ) Κύπρ.

Νά 'ξερα πῶς 'ς τῇ μαύρη γῆς δὰ βρῶ τὸ γιαιτρικό μου,
θὰ 'κανα γληγορότερα τὸ Χάρο σὺδροφό μου

Α. Κρήτ.

Ἐλα, πουλλί μου, λήγορα, ὅσο εἶναι καλοκαίρι,
νὰ μὴ σέ πιάσ' ὁ Χιονιστής κ' εἶσαι σέ ξένα μέρη
(Χιονιστής=Δεκέμβριος) Προπ. (Μαρμαρ.)

Κρούον νιρὸ κι ἀγλήγορα, θὰ σβήσουν, θὰ πιθάνουν
Θεσσ. (Μεγαλόβρ.)

Δῶσι μ', ἀφέντ', τοῦ δίκιου μου, δῶσι μ' τῇ δουλιῇ μου,
δῶσι μὴ εἶνα ἄλουγον ἀγλήγορα νὰ πάνουν

Θράκ. (Σουφλ.)

Φέξι ψηλὰ κι χαμπηλά, | γιὰτ' ἔχει λάσπες κι νιρά,
φέξι κι χαμπηλότιρα, | νὰ πάου γληγορότιρα

Στερελλ. (Κολάκ.) Συνών. ἀ ρ π α χ τ ἁ 1, ἀ ψ ἁ 4, ἀ ψ ἁ τ α,
β ι α σ τ ι κ ἁ, γ ο ρ γ ἁ, σ β ἔ λ τ α. 2) Προώρως, πρωίμως
σύνθη. καὶ Πόντ. Τσακων. (Πραστ. Χαβουτσ.): Τὸν Αὐ-
γουστο τρώμε καὶ τὰ προωμάδια ἀχλάδια πὺν γίνονται ἐργή-
γορα Πελοπν. (Κλειτορ.) Τὸν παλαιὸν καιρὸν τὰ κόβγαμε
γλήγορα τὰ σταφύλια Κίμωλ. Οἱ μπαρμπάδες μου φύανε
πιδ γλήγορι (φύανε= ἀπέθανον) αὐτόθ. Τὸ κρύο ἐπιανε γλή-
γορις Θράκ. (Πύργ.) Σὰ πολλὰ ὀγλήγορα τὸ σκεφτήκανε
Δ. Κρήτ. Ἐγέρασα γλήγορις, γιὰτ' ἤμουν κακοπερασμένος
'ς τὰ ν-νῆατα μου Κῶς (Καρδάμ.) Ἀμ-μα 'ναι ἀλαφρὸς χεί-
μῶνας, τὰ δένδρα 'θκυῖνε γλήγορι ('θκυῖνε = ἀνθίζουν) Κῶς
(Πυλ.) Φέτον χειμῶνιασι ἀγλήγορα Μακεδ. (Γρεβεν.) Τὰ
γίδια προουσιαλίσ'καν ἀγλήγορα ἰφέτους (προουσιαλίσ'-
καν= συνουσιασθήσαν) Μακεδ. (Δασοχώρ.) Ἐνατάι γλή-
γορα σᾶτσι οἱ ἀχράε (ὠρίμασαν γρήγορα, προώρως, φέτος
τὰ ἀχλάδια) Πραστ. || Φρ. Μὴ βιάζεσαι, θὰ γεράσης γρή-
γορα (ἐπὶ τῶν ἀδικαιολογήτως βιαστικῶν εἰς τὰς ὑποθέ-
σεις των) κοιν. Θὰ γιράης γλήγορα (ὁμοία μὲ τὴν προη-
γουμ.) Στερελλ. (Φθιώτ.) || Παροιμ. Ὁ σκύλλος γερνᾷ
ὀγλήγορα, γιὰτ' γαβγίζει γιὰ ξένες ἐγνῆες Μῆλ. || Ἄσμ.

Τὰ παλληκάρια τὰ καλὰ ὀγλήγορα γερνᾶνε,
γερνᾶνε ἀπὸ τὶς ὁμορφες κι ἀπὸ τὶς μαυρομάτες
Πελοπν. (Σκορτσιν.)

Μὰ δὲν ἦτα ζ-ζαμάνι σ-σου, δὲν ἦταν ὁ τσαιορός σου,
τὶ γλήγορι βασίλεψεν ὁ ἥλ-λιος ἀπὸ μβρός σου
(μοιρολ.) Μεγίστ. 3) Ἐνωρὶς πολλαχ. καὶ Πόντ. (Ἰμερ.)
Τσακων. (Πραστ. Χαβουτσ.): Τὸ Χειμῶνα ψιφώνει λήγορα
(ψιφώνει=νυχτώνει) Πελοπν. (Ἀρεόπ.) Κάλλιο νὰ σηκωθῇ
ὀλήγορα τὸ πρῶι Κορσ. Μὴ βιάισι, θὰ προκάν'ς, εἶναι
ἀγλήγορα ἀκόμα Μακεδ. (Δασοχώρ.) Πῶς κ' ἦρθις τό-
σον ἀγλήγορα ἀπ' τὰ βαμπάκια; Μακεδ. (Δεσκάτ.) Κοί-
ταξι νὰ γυρῆς ἀγλήγορα, νὰ μὴ σὶ πάρ' ἡ νύχτα Ἡπ.
(Κουκούλ.) Σ'κοῦ ἀποπουροῦ ἀγλήγορα Ἰμερ. Ἐτᾶτσε γλή-
γορα σάμερε (ἡγέρθημεν ἐνωρὶς σήμερον) Πραστ. || Ἄσμ.

Ἐβγα, μάννα μ', νὰ δγῆς τοὺν ἥλιον,
ἂν εἶν' ἀγλήγορα, πέ μὴ νὰ κάτσουν
κι ἃ βασίλιφι, πέ μὴ νὰ φύγουν

Μακεδ. (Βροντ.) 4) Ὀλοταχῶς, ὡς ναυτ. ὅρος Ν. Κοτσοβίλ.,
'Εξαρτ. πλοίων 128.

γρηγοράδα ἡ, σύνθη. γληγοράδα πολλαχ. καὶ Τσακων.
(Χαβουτσ.) γληγοράδα Εὐβ. ('Αγία Ἄνν.) Ἡπ. (Κουκούλ.
Πάπιγκ. κ.ά.) Μακεδ. (Δρυμ. Κοζ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρ-
ναν. Ἀχυρ.) γληγοράδα Μεγίστ. γληγοράδα Ἀνδρ. Θήρ. Ἰων.
(Ἀγριλ.) Μεγίστ. Χίος (Πισπιλ.) γληγοράδα Ἡπ. Σάμ.
ληγοράδα Μέγαρ. Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) Προπ. ('Αρτάκ.)
ἀγληγοράδα Θεσσ. ('Αμπελ.) Μακεδ. ἀγληγοράδα Μακεδ.
ὀγρηγοράδα Πελοπν. (Λάστ.) ὀγληγοράδα Κρήτ. (Νεάπ.)
Πελοπν. ('Ολυμπ. Σκορτσιν.) — Δ. Σολωμ., 132 — Λεξ.
Βάιγ. Γαζ. Περίδ. Βυζ. Μπριγκ. Πρω. Δημητρ. ἐγληγορά-
δα Σίφν.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ ρ ἡ γ ο ρ ο ς καὶ τῆς παραγωγ. καταλ.
-ά δ α.

Ταχύτης, σπουδῇ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ἐργασίας κοιν. καὶ
Τσακων. (Χαβουτσ.): Αὐτὸς οὐ μᾶστουρας ἔχ' ἄξια γλη-
γοράδα Ἡπ. (Πάπιγκ.) Μ' ἀπιρνάει 'ς τ' γληγοράδα Ἡπ.
Μωρέ, τί γληγοράδα πῶχ' οὐ Κώστας 'ς τ' ἄρμιγμα! Ἡπ.
(Κουκούλ.) Τὴν ἔκαμε τὴ δουλειὰ μὲ ληγοράδα Πελοπν.
(Κίτ. Μάν.) Ἡ ληγοράδα του ἔχει νὰ κάμῃ Μέγαρ. Σοῦ
βάνει γληγοράδες Παζ. Ἡ γληγοράδα τ' εἶναι ἄλλου πρᾶ-
μα Εὐβ. ('Αγία Ἄνν.) Ἐχει μιὰ γληγοράδα τὸ γαιδον-
ράκι μου πὺν ἄλλο πρᾶμα! Μῆλ. Κεῖνα τρέχ'νι μ' ἀγλη-
γοράδα κι πιρνοῦνι πάν' ἀπ' τὰ στάχυα νὰ τὰ λειώσ'νι
Θεσσ. ('Αμπελ.) Ν' ἀφήξ'ς τ' γληγοράδα κι νὰ κάμ'ς κα-
λὰ τὴ δ'λειὰ Στερελλ. ('Αχυρ.) Ἡ δ'λειὰ δὲν εἶναι κέντ'μα,
πιδί μ', θέλ' γληγοράδα αὐτόθ. Ἡ γληγοράδα τῆς δὲ λέ-
γεται (περὶ γυναικός, ἥτις μετὰ ταχύτητος ἐκτελεῖ τὰς ἐρ-
γασίας τῆς) Πελοπν. (Κορινθ.) Τητερὶ 'ν' ἔχ' μᾶ γληγορά-
δα 'ς τὸ πόε σ' (αὐτὸς ἔχει μιὰ γρηγοράδα εἰς τὰ πόδια
του) Τσακων. (Χαβουτσ.) — Ἦτανε ὀλόφωτο κ' ἔδειχνε πῶς
ἔτρεχε μὲ σαῖτας γρηγοράδα Κ. Μπαστ., Ἀλιευτ. 147. Σὲ
λίγες στιγμὲς ξεμπερδέψανε κ' οἱ δυὸ τους μὲ μεγάλη γλη-
γοράδα τὶς δουλειές τους καὶ μὲ βιασύνῃ πολλὴ Ν. Χαλιορ.,
'Υδρείκ. Θρύλ. 78. Μόλις εἶχε βασιλέψει ὁ ἥλιος, μὰ σκο-
τείνιζε κιόλα μὲ τὴ φθινοπωρινὴ γρηγοράδα τῆς νύχτας,
πὺν πέφτει ἀπότομα καὶ διώχνει τὸ δειλινὸ Γ. Ξερόπ., Ἀνα-
δυομέν. 175. || Παροιμ.

Ἄντρα μ', μ' ἦρθ' ἡ γρηγοράδα, | βγάλ' τὰ γένια σου νὰ
γνέσω

(ἐπὶ τῶν ραθύμων ἐκ φύσεως γυναικῶν καὶ προσποιουμένων
ἐνίοτε δραστηριότητα) Στερελλ. (Φθιώτ.) — Ι. Βενιζέλ.,
Παροιμ. 21, 265 Τοῦ Λαζάρου τὴ βδομάδα βγάν' ἡ νύφη
μας ὀγληγοράδα (ὁμοία μὲ τὴν προηγουμ.) Πελοπν. (Λαστ.)
'Ἡ γληγοράδα δέχως τέχ'ν' τὰ γλέπ' κι τὰ μ'ντζῶν' (τὰ ἐπι-
τεύγματα τῆς βίας εἶναι ἄτεχνα) Στερελλ. ('Αχυρ.) || Ἄσμ.

Κι ἀπὸ τὴ φόρα τὴν πολλὴ καὶ τὴν ὀγληγοράδα
τῆς 'κόπη τ' ἀργυρὸ κουμπὶ καὶ φάνηκε ὁ λαιμός της
Πελοπν. ('Ολυμπ.)

Κ' ἐκείνη ἀπὸ τὴ σπούδα τῆς καὶ τὴν ὀγληγοράδα,
ἐπιάστη τὸ ζουνάρι τῆς 'ς τοῦ χαραινιοῦ τ' ἀρβάλι
Πελοπν. (Σκορτσιν.)

Δὲ δὸν ἐπιάσανε ἀπ' ἀδρεῖα οὔτε 'πὸ γρηγοράδα,
ἦτανε ἄρρωστος βαριά τσ' ἦτανε 'ς τὸ κρεββάτι
(μοιρολ.) Πελοπν. (Ξεχώρ.)

Κι αὐτὴ ἀπ' τὴ γρηγοράδα τῆς κρασί πάει καὶ φέρνει
"Ηπ. (Κόνιτσ.)

Τὴ γρηγοράδα τοῦ αὐτοῦ, τοῦ λιονταριοῦ τὰ στήθια
"Αθῆν. || Ποιήμ.

Χύνεται μὲ μεγάλη ὀγληγοράδα
καὶ γύρον ἄς εἶναι, ὅ,τι θεωρεῖ, σκοτάδια
Δ. Σολωμ., 132.

"Απ' ἐξω ἀπὸ τὴν Τένεδο, θυμᾶσαι; μὰ φρεγάδα
σ' ἔβαλε ἐμπρὸς μ' ἀράπικον ἀλόγον γληγοράδα
Γ. Στρατηγ., "Ηρῶα καὶ μνημόσ., 16. Συνών. γ ρ η γ ο ρ η-
μ ᾶ δ α, γ ρ η γ ο ρ ε ἰ ᾶ, γ ρ η γ ο ρ ὅ τ η, γ ρ η γ ο ρ ω-
σ ὦ ν η, σ β ε λ τ ᾶ δ α, σ β ε λ τ ο σ ὦ ν η.

γρηγοράζομαι ἑνιαχ. γληγοράζομαι Α. Ρουμελ. (Με-
σημβρ.) ληγοράζομαι Α. Ρουμελ. (Μεσημβρ.)
"Εκ τοῦ ἐπιρρ. γ ρ ἡ γ ο ρ α.
Σπεύδω, βιάζομαι.

γρηγόρεμα τό, ἑνιαχ. ἀγληγόρεμαν Πόντ. (Χαλδ.)
ἀγληγόρεμα Πόντ. (Κοτύωρ. Σταυρ.) ὀγληγόρεμαν Πόντ.
(Σταυρ. Χαλδ.) ὀληγόρεμαν Πόντ. ἀληγόρεμαν Πόντ. (Σάντ.)
ἀληγόρεμα Πόντ. (Κοτύωρ.) ἐληγόρεμαν Πόντ. (Τραπ.)
"Εκ τοῦ ρ. γ ρ η γ ο ρ ε ὦ.

"Η βία, ἡ σπουδὴ ἐνθ' ἄν.: "Ατόσον ἔτον τ' ὀγληγόρεμαν
ἀτ', φαεῖν βιλᾶ 'κ' ἔφαεν (τόσον πολλὴ ἦτο ἡ βία του, ὥστε
οὐδὲ φαγητὸν ἔφαγε) Πόντ. (Χαλδ.) || Γνωμ. Μὲ τ' ἀγλη-
γόρεμα 'κ' ἐμέρωσε (δὲν γίνεται ἡμέρα ὅσον καὶ ἀνβιάζε-
σαι' ἡ παράλογος σπουδὴ δὲν φέρει τὸ ποθοῦμενον ἀποτέ-
λεσμα) Πόντ. (Κοτύωρ.)

γρηγορετὰ ἐπίρρ. ἑνιαχ. ληγορ'τὰ Πόντ. (Σούρμ. Τραπ.)
ἀγληγορετὰ Πόντ. (Κοτύωρ. Χαλδ.) ἀληγορετὰ Πόντ. (Κε-
ρασ. Σάντ.) ἐληγορετὰ Πόντ. (Τραπ.) ἐληγορ'τὰ Πόντ.
(Τραπ.)

"Εκ τοῦ ἐπιθ. γ ρ η γ ο ρ ε τ ὅ ς.
Ταχέως, συντόμως ἐνθ' ἄν.: "Αληγορετὰ ποῖσον τὴν δου-
λεία σ' (κάμε γρήγορα τὴν ἐργασίαν σου) Πόντ. (Τραπ.)
"Αμε καὶ ληγορ'τὰ ἔλα Πόντ. (Σούρμ.) "Εληγορ'τὰ ἄμε
Πόντ. (Τραπ.) Τὰ παράδας ἂν διῆς με, ληγορ'τὰ θὰ χάν'ταν
(τὰ χρήματα ἂν μοῦ δώσης, γρήγορα θὰ χαθοῦν) αὐτόθ.

γρηγορετὸς ἐπίθ. ἑνιαχ. ληγορετὸς Πόντ. (Τραπ.)
ληγορ'τὸς Πόντ. (Σούρμ.) ἀγληγορετὸς Πόντ. (Τραπ.)
ἀγληγορετὸς Πόντ. ("Ιμερ.) ἀληγορετὸς Πόντ. (Σάντ.) ἀλη-
γορ'τὸς Πόντ. (Σούρμ.) ἐληγορετὸς Πόντ. (Κερασ. Τραπ.)
ἐληγορ'τὸς Πόντ. (Τραπ.) ὀληγορετὸς Πόντ. (Κερασ.) Θηλ.
ἀληγορετέσσα Πόντ. (Σάντ.) Οὐδ. γληγορετὸν Πόντ. (Χαλδ.)
ἀγληγορετὸν Πόντ. (Χαλδ.) ἀγληγορετὸν Πόντ. ("Ιμερ. Κο-
τύωρ.) ἀληγορετὸν Πόντ. (Σάντ.) ὀγληγορετὸν Πόντ. (Χαλδ.)
ἐληγορετὸν Πόντ. (Τραπ.)

"Εκ τοῦ ρ. γ ρ η γ ο ρ ὦ.
1) "Ο κατὰ ταχὺν τρόπον, ὁ ἐν σπουδῇ γενόμενος ἐνθ' ἄν.:
"Αγληγορετὸν δουλεία (βιαστικὴ δουλειά) Πόντ. ("Ιμερ.) ||
Γνωμ. Τ' ἐληγορετὸν ἡ δουλεία σωστὸν 'κὶ γίνεται (ἡ ἐν
σπουδῇ γενομένη ἐργασία δὲν γίνεται καλῶς) Πόντ. (Τραπ.)
2) "Ο ταχὺς ἐνθ' ἄν.

γρηγορευτὰ ἐπίρρ. ἑνιαχ. γληγορευτὰ Προπ. ("Αρτάκ.)
"Εκ τοῦ ἐπιθ. γ ρ η γ ο ρ ε υ τ ὅ ς.
"Εν σπουδῇ, ταχέως, βιαστικά: "Εφ'γενα γληγορευτὰ
"Αρτάκ.

γρηγορευτὸς ἐπίθ. ἑνιαχ. γληγορευτὸς Προπ. ("Αρτάκ.)
"Εκ τοῦ ρ. γ ρ η γ ο ρ ε ὦ.

"Ο σπεύδων, ὁ βιαστικός: Τότεσος τὸ βασιλοπαῖδ' γληγο-
ρευτὸ βγαῖν' καὶ λέει τὰ γενούμενα 'ς τὸ βασιλέ. "Αρτάκ.

γρηγορεύω Χίος (Βροντ. Καρδάμ.) — Σ. Δάφνης, Ν.
"Εστ. 19 (1936), 613— Λεξ. Βάιγ. Λάουνδ. γληγορεύω Κέρκ.
Κεφαλλ. Κορσ. — Α. Λασκαράτ., Μυστήρ., 58 Κ. Θεοτόκ.,
Οἱ Σκλάβ., 298 Ι. Βηλαρ., Ποιήμ., 144 — Λεξ. Πόρτ. Βάιγ.
γληγορευέου Στερελλ. (Αἰτωλ. "Ακαρναν.) γληγορεύγω Κρήτ.
γληγορεύγω Χίος (Καρδάμ.) γληγορεύγω Κάρπ. Κῶς Με-
γίστ. Χίος (Πισπιλ.) γληγορεύγω Μεγίστ. γληγορεύγω
Κάρπ. Κῶς Μεγίστ. γληγορεύγου Λυκ. (Λιβύσσ.) ὀγλη-
γορεύω "Ηπ. — Λεξ. Βάιγ. Μπριγκ. ὀγληγορεύγω Λεξ.
Βάιγ. Μέσ. γληγορεύομαι Προπ. ("Αρτάκ.) — Λεξ. Βάιγ.
γληγορεύομαι Λήμν. γληγορεύομαι Λεξ. Βάιγ. ὀγληγο-
ρεύομαι Λεξ. Βάιγ. ἀγληγορεύομαι Λέσβ.

"Εκ τοῦ ἐπιθ. γ ρ ἡ γ ο ρ ο ς. "Ο τύπ. γ λ η γ ο ρ ε ὦ
καὶ εἰς Διγενῆ "Ακρίταν (ἐκδ. Πασχάλ., Λαογρ. 9, 1926,
σ. 344) "Ο τύπ. γ λ η γ ο ρ ε ὦ καὶ εἰς Σομ. "Ο τύπ.
γ λ η γ ο ρ ε ὦ καὶ εἰς Βλάχ. Σομ. καὶ εἰς Πεντάτευχ.
(ἐκδ. Hesseling, "Εξ. 12, 33), 424.

Ταχύνω, ἐπιταχύνω, ἐπισπεύδω, ἐνθ' ἄν.: Πέ του νὰ γλη-
γορέψη Κρήτ. Γληγόρευγκε, τοῦ "λεγεν ὁ δρόκος Χίος (Καρ-
δάμ.) Μέρα μὴ θ' μέρα ἀγληγορεύγινταν (ἀπὸ ἡμέρας εἰς
ἡμέραν ἔκαμνε τὴν ἐργασίαν ταχύτερον) Λέσβ. Γληγόρευγε
τὰ ἐπέραςεν ἡ ὥρα Χίος (Πισπιλ.) "Εγληγόρεψαν τὸ βῆμα
Κ. Θεοτόκ., ἐνθ' ἄν. Γρηγόρεψα τὴν περπατησιὰ μου, σχε-
δὸν τρεχᾶτος ἔφτασα 'ς τὸ σπίτι Σ. Δάφνης, ἐνθ' ἄν. || Πα-
ροιμ. "Οπως γληγορεύεται, σκουντάφτ' (ὁ σπεύδων εἰς τι
ἀποτυγχάνει) Προπ. ("Αρτάκ.) "Η Κουνόμονος ἡκουνο-
μοῦνδαν κ' ἡ Γληγόρης ἡγληοῦρευγιν ("Ο Κονόμος ὠκονόμει
καὶ ὁ Γρηγόρης ἐγρηγόρευε' ὁ γρήγορος, ὁ δραστήριος κερ-
δίζει, ἐνῶ ὁ διστακτικὸς εἰς τι χάνει) Λυκ. (Λιβύσσ.) Οὐ
Μιλέτ'ς μιλέταν κὶ οὐ Γληγόρ'ς γληγορευ'κιν (ἐπὶ τῶν
μελετώντων τι διαρκῶς, ἐνῶ οἱ ἄλλοι δροῦν) Λήμν. || "Ασμ.

"Ο ἔρωτας ἔχει φτερὰ πολὺ γληγορεμένα
καὶ 'ς τὲς μ-ματιές του σαῖτιές, πὺν φτάνουν τὸν-καθένα
Κῶς || Ποίημ.
Γιατὶ πολλὰ θὰ σοῦ "λεγα καὶ νὰ σοῦ φανερώσω
πὺς γληγορεύω τὸν καιρὸ νὰ 'ρθῶ νὰ σ' ἀνταμώσω
Ι. Βηλαρ., ἐνθ. ἄν.

Γρηγόρης ὁ, κοιν. Γληγόρης σύνθη. καὶ Πόντ. (Οἶν.)
Γληβόρης Μεγίστ.

Τὸ "Ελληνιστ. ὄν. Γ ρ η γ ὁ ρ ε ὶ ς.
1) Τὸ κύριον ὄνομα Γρηγόριος, τὸ ὅπ. χρησιμοποιεῖται
ιδίως εἰς παροιμ. φρ. πρὸς δήλωσιν τοῦ ταχέως δρῶντος
ἑνιαχ.: Φρ. "Αν δὲ σὲ φτάνω 'γώ, σὲ φτάνει ὁ Γληγόρης
(ἐννοεῖται ὁ λίθος τὸν ὅποιον ρίπτει τις ἐναντίον ἄλλου, ὅταν
καταδιώκῃ αὐτὸν καὶ δὲν δύναται νὰ τὸν φθάσῃ) Πελοπν.
(Καλάβρυτ.) "Η φρ. εἰς παραλλαγ. καὶ ἀλλαχοῦ. Θὰ σὲ πιά-
σῃ ὁ γέρο Γληγόρης μὲ τὴν λαγοῦδα του (ἀπειλὴ δαρμοῦ
λαγοῦδα = ἡ βακτηρία· θὰ σὲ δείρω μὲ τὴν βακτηρίαν) αὐ-
τόθ. || Παροιμ.

"Ο Γληγόρης ἐγληγόρα | κὶ ὁ Μελέτης ἐμελέτα
κὶ ὁ Γληγόρης τὴν ἐπῆρε | τοῦ Μελέτη τὴν γυναῖκα
(δηλ. ὁ δραστήριος ἐπικρατεῖ τοῦ ἀναβλητικοῦ) Κεφαλλ.
Κρήτ. (Πεδιάδ.) "Η παροιμ. εἰς παραλλαγ. καὶ ἀλλαχοῦ.
Τ' ἀναμέλη τὴν γυναῖκα | ὁ Γληγόρης τὴν ἐπῆρε
(ἀναμέλης = ἀμελής· ὁμοία μὲ τὴν προηγουμ.) Κρήτ. "Ε
Μελέτης ἐμελέταν, τὰς ἑ Γληβόρης ἐπαντρεύτη (ὁμοία μὲ τὴν

